

De ce este Biblia Cuvântul lui Dumnezeu?

De ce este Biblia Cuvântul lui Dumnezeu?

Un învățat și-a pus o astfel de întrebare (ca cea din titlu) și a ajuns la concluzia că nu sunt osibile decât patru răspunsuri. Biblia poate fi alcătuită sau de oameni buni, sau de oameni răi, sau de Dumnezeu, sau de Diavolul.

Oamenii buni n-ar fi putut inventa această Carte, deoarece ei nu mint. Această categorie de oameni ar fi mințit dacă, după ce ar fi scris o lucrare de o asemenea amploare, la urmă ar fi mărturisit: „Dumnezeu a vorbit”.

Oamenii răi nu puteau concepe această Carte, deoarece ei o urăsc, pe motiv că învățătura ei condamnă gândurile și faptele lor rele, vestindu-le apoi judecata veșnică.

Diavolul - sau un duh rău - nu putea fi autorul unei astfel de cărți care dezvăluie așa de minunat sfințenia lui Dumnezeu.

Biblia este și rămâne ceea ce ea însăși susține că este: Cuvântul lui Dumnezeu.

De când s-a descoperit tiparul, au apărut cărți după cărți, care s-au bucurat de un cerc mai mare sau mai mic de cititori. Multe dintre acestea, aparținând trecutului, au dispărut sau au fost date uitării. Dar Cartea Cărilor, care este Biblia (Sfânta Scriptură), Cuvântul lui Dumnezeu, nu numai că este cea mai veche, ci este și cea mai răspândită și mai citită.

Biblia este tradusă în peste o mie de limbi și răspândită în milioane de exemplare. Este cinstită și iubită de mulți oameni, dar tot mare este și numărul celor care o urăsc. De ce? Pentru că Biblia atinge conștiința! Ea nu este concepția unei anumite epoci, nici a unui poet renumit, nici a poporului evreu. Care popor ar fi fost gata să-și scrie greșelile propriei istorii? Oamenii nu ar fi fost capabili să scrie despre Dumnezeu, pentru că cine e în stare să înțeleagă și să facă aprecieri asupra Celui Veșnic?

Ce fel de carte este Biblia?

Însuși Dumnezeu ne spune în Sfânta Scriptură că „oameni sfinți” ai Săi „au vorbit sub puterea Duhului Sfânt” (1 Petru 1.21). Bărbați cu meserii diferite, învățați și neînvățați, fără a se cunoaște unul pe altul și trăind la intervale mari de timp unii față de alții, au lucrat la această carte.

Dumnezeu S-a slujit de ei precum un director se folosește de secretară pentru a-și consemna gândurile și planurile. Orice cititor poate constata că numai un singur Autor a putut scrie această Carte. Autorul a fost Dumnezeu prin Duhul Său. Dumnezeu S-a folosit de slujitorii Săi ca de niște scriitori. Este o mare favoare, dar și o mare răspundere, că omul zilelor noastre posedă o Biblie.

Istoria orală s-a desfășurat pe o perioadă de două mii cinci sute de ani, de la Adam la Moise. În Deuteronom citim: „Și aceste cuvinte pe care ți le poruncesc astăzi să fie în inima ta” (6.6).

Moise a fost primul scriitor folosit de Dumnezeu, care, sub inspirația Duhului Sfânt, a scris tot ce s-a petrecut de la Adam până la el. După Moise, Dumnezeu S-a folosit de încă patruzeci de scriitori, inspirați tot de Duhul Său.

Textul pe care îl avem astăzi la îndemână a fost scris într-o perioadă de o mie șase sute de ani. Nu ne putem imagina suficient cum s-a putut întocmi o lucrare așa de vastă și completă, care este Biblia. Dar Dumnezeu, în atotputernicia și înțelepciunea Sa, i-a putut inspira pe autorii Bibliei, ca să scrie o asemenea operă. El i-a inspirat pe oamenii Săi sfinți care au avut misiunea să scrie. Domnul Isus Hristos a spus că Duhul Sfânt, când va veni, va fi Acela care „va călăuzi în tot adevărul” (Ioan 16.13). Și Duhul Sfânt a venit din cer, în ziua Rusalilor, ca o a doua Persoană a Dumnezeirii, care ne amintește de Cuvântul Său și care îi conduce pe cei credincioși în tot adevărul (Ioan 14.26; 15.26; 16.13).

Nu este oare istoria Cuvântului Său o mărturie despre nemărginita Sa autoritate?

Biblia a ținut piept oricărui atac și oricărei îndoieli. Cine încă se îndoiește de faptul că este adevărat Cuvântul lui Dumnezeu să citească solemnă încheiere: „Mărturisesc oricui aude cuvintele profeției cărții acesteia: dacă adaugă cineva la acestea, Dumnezeu îi va adăuga plăgile scrise în această carte” (Apocalipsa 22.18).

Ce vrea Dumnezeu să transmită omului prin Cuvântul Său?

În 2 Timotei 3:16 citim: „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și folositoare pentru învățătură, pentru mustrare, pentru îndreptare, pentru instruire în dreptate”.

Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său, dar omul s-a comportat fără credincioșie față de Creatorul său și prin aceasta a pierdut comuniunea cu El. De atunci, omul este într-o continuă fugă de fața lui Dumnezeu. În Cuvântul lui Dumnezeu observăm mila Sa arătată întâi față de poporul Israel și apoi față de toți oamenii. Centrul gândurilor și lucrărilor lui Dumnezeu este arătat de pe prima până pe ultima pagină a Bibliei, și anume este Isus Hristos. Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, este revelat în Vechiul Testament ca Dumnezeu-Yahve (YHWH = Cel care există prin Sine, Cel Veșnic), iar în Noul Testament, ca Mântuitor și Răscumpărător.

În Vechiul Testament vedem Persoana Domnului Isus ilustrată în pilde, persoane și lucrări. În Noul Testament, Isus Hristos este revelat ca Mântuitorul tuturor celor care cred în El, ca Acela care Și-a dat viața pe crucea de pe Golgota, pentru ca omul să se poată reîntoarce la legătura cu Dumnezeu — legătură pierdută de primii oameni, Adam și Eva, și, odată cu ei, și de tot neamul omenesc.

Biblia îl învață pe om gândurile lui Dumnezeu, îi arată starea lui spirituală, îl avertizează cu privire la sfârșitul său, îl îndrumă dinspre mândria și îngâmfarea sa spre Binele suprem și veșnic, îi arată mijlocul de scăpare de dreapta judecată a lui Dumnezeu, precum și Calea pe care se poate ajunge la statutul de îndreptățit înaintea lui Dumnezeu. Iar celui care s-a întors, prin credință, la Dumnezeu, îi arată toate favorurile de care are parte, începând de aici, de pe pământ. Biblia arată omului locul pe care îl va avea în veșnicie.

Cuvântul lui Dumnezeu este, atât pentru cel care nu-l crede, cât și pentru cel care-l crede, un judecător al gândurilor și intențiilor inimii: „nici o făptură nu este ascunsă înaintea Lui, ci toate sunt goale și descoperite în fața lui Dumnezeu" (Evrei 4.13).

Unii oameni încearcă să îngrădească Biblia în teritoriul fanteziei; alții caută să-și bată joc de ea; alții o tratează cu indiferență; alții luptă împotriva ei. În veșnicie, Biblia va fi o mărturie împotriva omului care nu a crezut-o.

Dumnezeu spune în Cuvântul Său: „Duhul este cel care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care Eu vi le-am vorbit sunt duh și sunt viață" (Ioan 6.63). Numai cine-L cunoaște pe autorul Bibliei îi poate înțelege Cartea. Pentru omul care încă nu a venit prin credință la Isus Hristos, Biblia rămâne o carte închisă, pecetluită, care nu-i spune mare lucru, nici măcar ca o altă carte. Nu poate să o înțeleagă; gândurile lui Dumnezeu nu-i spun nimic. Dar milioane de oameni au trăit ce este scris în Ieremia 23.29: „Nu este Cuvântul Meu ca un foc - zice Domnul - și ca un ciocan care sfărâmă stânca?"

Cuvântul lui Dumnezeu a schimbat inimi de piatră în inimi pline de pace și de iubire. Astfel de oameni au experimentat că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, că este adevărul; au recunoscut sfințenia și dreptatea lui Dumnezeu, primind iertarea și dragostea Sa veșnică; au primit mântuirea în Domnul Isus Hristos, fiind eliberați de vină și păcat. Bucuroși și mulțumitori, ei pot trăi o viață de supunere și de siguranță, urmându-L pe Mântuitorul. Pentru ei, Sfânta Scriptură este carte dorită, o scrisoare pe care o primesc din mâna lui Dumnezeu, Tatăl lor ceresc. Biblia le este îndreptar al tuturor gândurilor și lucrărilor și îi învață cum să prețuiască lucrurile din această lume.

După cum trupul nostru are nevoie de hrană, tot astfel, sufletul nostru nemuritor are nevoie să fie hrănit din punct de vedere spiritual. Cuvântul lui Dumnezeu dăruiește pâinea și apa vieții. Prin citirea zilnică și prin cercetarea Scripturii, credința se întărește.

Biblia este asemănată cu o sabie cu două tășuri, are îi arată permanent omului starea sa. Biblia este izvor de putere pentru cei care au obosit în lupta vieții, este izvor de bucurie pentru cei care au greutăți inimă, izvor de pace pentru cei care însetează după liniștea cugetului, izvor de speranță sau de încredere pentru cei care trăiesc prin credință. Nici o carte nu poate să facă ce face Biblia, pentru că acest Cuvânt al lui Dumnezeu devine activ în om din clipa în care Dumnezeu, printr-un duh nou - Duhul Sfânt - începe să lucreze în om. Biblia poate lumina calea întunecoasă a fiecărui om în parte. Inima celui care se ocupă cu citirea Bibliei se întărește zilnic prin încurajările și promisiunile date de Dumnezeu prin ea.

Fiul lui Dumnezeu spune: „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nicidecum nu vor trece" (Matei 24.35). Cartea Cărilor este veche și totuși mereu nouă, cunoscută, și totuși mereu citită. Este o carte minunată, fără asemănare, care se adresează tuturor oamenilor, indiferent de vârstă, de starea socială sau de nivelul studiilor. Sunt multe cărți pe pământ, dar pe fiecare, după ce o citim, o punem deoparte și căutăm alta nouă. Biblia însă rămâne pentru totdeauna nouă. Este cheia spre viața eternă.

(Pentru o înțelegere mai clară a Vechiului Testament, în care Persoana Domnului Isus este ilustrată, recomandăm mai întâi citirea Noului Testament, în care Persoana Sa este revelată ca Mântuitor.)

clickbible.org